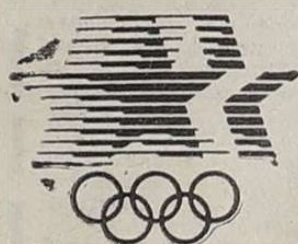
PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XL – Nr. 10 772 | 4 PAGINI – 50 BANI | Joi 2 august 1984

LA LOS ANGELES, „TRICOLORII" SE AFLĂ ÎN PLINĂ CURSĂ PENTRU CUCERIREA VICTORIILOR

LOS ANGELES, 1 (prin telex). Cea de a XXIII-a ediție a Jocurilor Olimpice a intrat — în a patra zi a întrecerilor — în ritmul său cel mai înalt. În sala Albert Gersten, împărăție a celor mai puternici, halterofilii, la bazinul de la University of Southern California, la Pauley Pavillon, unde nu mai există de multă vreme bilete pentru reuniunile de gimnastică, și la poligonul Chino din Prado Recreational Aria, domeniul țintașilor, se împart medalii de aur, argint și bronz, răsplătindu-se astfel talentul și sîrguința protagoniștilor cvadrienalei întîlniri.

A fost și ziua în care delegația olimpică a României a dobîndit prima sa medalie la aceste Jocuri. Cinstea de a cuceri medalia cu nr. 125 pentru tezaurul olimpic al țării noastre a revenit halterofilului Gelu Radu, la categoria pană. Acest „Hercule" a fost continuu în lupta pentru „aur", la sfîrșit trebuind — să întrebuințăm o formulă des uzitată în astfel de cazuri — „să se mulțumească cu argintul, cu locul II pe podium". Privindu-l la premiere, am avut, firește, emoții. Fiindcă era prima, aici, la Los Angeles, cu un sportiv român între laureați. Sîntem siguri că în zilele următoare ne vom obișnui, deși emoții vom continua să avem...

La Pauley Pavillon am vizionat — în așteptarea reuniunii grației, eleganței și gingășiei, a fetelor, firește — gala aprigei dispute a băieților pentru cununa de învingător la echipe. Succesul a fost obținut — **in extremis** — de formația S.U.A., dar la fel de merituoasă ni s-a părut a fi și reprezentativa R.P. Chineze. Pe aceeași imensă scenă, pe care o înconjoară mii și mii de entuziaști și competenți spectatori, vor intra — pentru disputa decisivă la fete — gimnastele, cu echipa „micilor marilor noastre maestre" în postură de favorite. **Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Laura Cutina, Cristina Grigoraș, Mihaela Stănuleț** și **Simona Păuca** au, chiar dacă sînt niște copile, experiența marilor bătălii pentru „aur".

Cele două fete ale înotului nostru, **Carmen Bunaciu** și **Anca Pătrășcoiu**, n-au putut

Aurel NEAGU
Vladimir MORARU

(Continuare în pag. a 4-a)

Vasile Oprea, *exersînd la antrenament. Aceste nenumărate repetări i-au folosit, între altele, și în meciul cu Algeria, în care a înscris 5 goluri !*

După o întrecere foarte echilibrată și spectaculoasă

GELU RADU – MEDALIE DE ARGINT LA CAT. PANĂ!

— prima afirmare a halterofililor români la J.O.

31 iulie 1984, o dată memorabilă în istoria halterofiliei românești. În această zi a fost obținută prima noastră medalie — la această disciplină — la Jocurile Olimpice. **Autorul acestei performanțe remarcabile este** GELU RADU (născut la 3 noiembrie 1957, la Comănești, jud. Bacău), **care a cucerit medalia de argint la categoria pană (60 kg), după o întrecere foarte aprigă între cei 21 de concurenți care s-au aliniat la start.**

Reprezentantul țării noastre, legitimat la A.S.A. Tg. Mureș (antrenor Al. Rad), a luptat pînă în ultima clipă pentru medalia de aur. După primul stil, „smuls", trei sportivi se aflau la egalitate cu 125 kg : **Gelu Radu, Wiqiang Chen** (R. P. Chineză) și **Wen-Yee Tsai** (Taiwan). Se anunța deci o luptă foarte dîrză la „aruncat", care urma să decidă ordinea pe podium. Wen-Yee Tsai nu reușește decît 147,5 kg și obține astfel locul al III-lea medalia de bronz. În lupta pentru titlul olimpic rămîn doar Wiqiang Chen și Gelu Radu. Primul izbutește să se desprindă, ridicînd 157,5 kg și ocupă primul loc, în timp ce Gelu Radu obține 155 kg, rezultat cu care se clasează pe locul secund.

Performanța sportivului român este cea mai bună din cariera sa sportivă !

Mai slab s-a comportat **Mircea Tuli** (locul 9), cu doar 265 kg (115 ; 150). În fine, vom mai consemna faptul că, în vîltoarea disputelor, patru concurenți au ratat de cîte trei ori la un stil, ieșind din întreceri, printre care chinezul Guofeng Wang, sud-coreeanul Ju Hyen Ji și spaniolul Valle.

LUPTĂTORUL ILIE MATEI – ÎN DISPUTA PENTRU LOCUL ÎNTÎI !

Cea de a doua zi a întrecerilor olimpice de lupte greco-romane **de la Anaheim Convention Center** a prilejuit fie debutul la unele categorii, fie, la altele, clarificarea situației finale din grupe. Firesc, atenția noastră a fost îndreptată spre evoluția lui **Ilie Matei**, care, la categoria 90 kg, după „liberul" din turul 4, a susținut meciul decisiv pentru cîștigarea grupei, cu **Uwe Sachs** (R.F.G.). Confirmînd buna pregătire, dovedită în întîlnirile anterioare, Ilie Matei și-a dominat autoritar adversarul, determinîndu-l pe acesta la o apărare disperată, care i-a adus, în final... descalificarea (min. 5:10). Astfel, Ilie Matei — terminînd neînvins, înainte de limită (!), toate cele 4 meciuri, și-a **cîștigat dreptul de a lupta în finala pentru locurile 1—2**. El va concura pentru „aur" („argintul" avîndu-l asigurat) cu americanul **Steve Fraser**, *învingător mai puțin scontat asupra* multiplului campion mondial **Frank Andersson** (Suedia).

Conform așteptărilor, campionul olimpic **Ștefan Rusu** (cat. 74 kg), care a intrat marți în competiție, s-a impus în fața celor trei adversari întîlniți, obținînd victorii prețioase. În turul inaugural, el l-a întîlnit pe canadianul **Jeff Staubing**, în fața căruia, pînă în min. 4:34, a realizat cele 12 puncte tehnice (la 0) cîștigînd astfel prin superioritate. Mai echilibrată și, desigur, mai dificilă a fost întîlnirea din turul următor, cu finlandezul **Jouko Salomaki**, care a oferit o replică dîrză campionului nostru. Plusul de experiență și valoare al lui Ștefan Rusu și-au spus însă cuvîntul : victorie la puncte (4—3). Apoi, luptătorul român l-a avut ca adversar pe egip-

(Continuare în pag. a 4-a)

Stadionul — școală a muncii, școală a vieții

„M-AM NĂSCUT CU DOUĂ DECENII PREA DEVREME..."

De vorbă cu prof. univ. IOAN MOINA, maestru emerit al sportului

Ne îndreptam, iavaș-iavaș, spre celebrul parc sportiv din Cluj-Napoca. Tovarășul meu de promenadă nu era altul decît cel care la 24 august 1946, la Predeal, reușea cea mai bună performanță mondială a anului — 10,4 la 100 m plat —, acum un om calm, care nu se grăbea decît ca să răspundă saluturilor din dreapta și din stînga ce-i erau adresate reverențios. La un moment dat, un copil a descălecat de pe tricicletă și a îngenuncheat în fața sa, rugîndu-l „Nene «Moci», dați-mi, vă rog, startul !". Profesorul universitar Ioan Moina, maestru emerit al sportului, a bătut o dată din palme și puștiul a țîșnit din imaginarele bloc-starturi...

— De ce vi se spune „Moci" ?

— Eu m-am născut (la 23 mai 1921) la Nimigea de Jos, din Bistrița-Năsăud. Dar primul meu an de viață familia l-a sărbătorit la Mociu, acolo unde, ca elev, am ocupat abia locul al treilea la „sută" !

— De ce i-ați dat startul acelui copil bătînd din palme ?

— Într-adevăr, este bine să ne obișnuim de mici cu respectarea literei regulamentului. La 15 septembrie 1945, la Cluj, de Ziua Sporturilor, am alergat 10,4 pe „sută", dar recordul nu a fost omologat pentru că startul a fost dat cu o pușcă de vînătoare. Să-i zicem neșansă, căci eram în formă foarte bună...

...Cu o săptămînă înaintea acestui prim 10,4 a avut loc un concurs atletic la Cîmpia-Turzii, iar în „Gazeta Sporturilor" a apărut titlul : **„Pînă la prînz s-au vîndut trei bilete, dar Moina a sosit între timp și, după-amiază, la intrare a fost... coadă"...**

— A doua neșansă ați avut-o...

— La 24 august 1946. Exact în aceeași zi, la Oslo, englezul Archer cucerea titlul de campion european la 100 m plat cu 10,6, iar eu eram declarat — fără diplomă și medalie — nr. 1 al lumii cu 10,4 !

— Și a treia : cînd deși ați plecat ca din arc — nu degeaba erați supranumit „Săgeata Carpaților" — în con-

Horia CRISTEA

(Continuare în pag. 2—3)

Ioan Moina, *faimosul „Moci", acasă, lîngă vitrina cu trofee*

ATLEȚII JUNIORI LA ÎNĂLȚIME: 15 TITLURI BALCANICE!

La **Maribor**, în Iugoslavia, a avut loc cea de a XV-a ediție a Balcaniadei de atletism a juniorilor. **Tinerii noștri reprezentanți au avut o comportare cu totul remarcabilă cîștigînd 15 titluri balcanice, clasîndu-se de 11 ori pe locul doi, de șapte ori pe locul trei și stabilind cinci noi recorduri naționale** Aceasta a fost una dintre cele mai bune evoluții a atleților juniori români la competiția balcanică, urmare a pregătirilor efectuate cu mare seriozitate, cu deplină responsabilitate. Acest succes reflectă grija permanentă pentru asigurarea „schimbului de mîine", pentru crearea condițiilor optime de progres în atletismul de performanță.

Iată-i pe cîștigători: FETE: **100 m:** 11,95 Mihaela Chindea (Brașov), **800 m :** 2:03,24 Maria Caba (Suceava), **1500 m:** 4:12,49 Cleopatra Pălăcean (Deva), **100 mg:** 13,97 Daniela Bîzbac (Viitorul Buc.), **lungime:** 6,12 m Carmen Sîrbu (CSS 4 Buc.), **înălțime: 1,88 m** Ortensia Iancu (Cîmpulung) — record de junioare, **4×100 m:** 45,68. Echipa națională — record de junioare, **4×400 m:** 3:37,80. Echipa națională — record de junioare, **greutate:** 15,56 m Mihaela Samoilă (Cîmpulung), **heptatlon:** 5218 p Teodora Paloșanu (Bacău).

BĂIEȚI: **1 500 m:** 3:47,20 Teodor Havriliuc (Iași), **5000 m :** 14:36,46 Gheorghe Tomoioagă (Baia Mare), **10 km marș:** 48:18,19 Laurențiu Simian (Constanța), **triplu:** 15,53 m Daniel Ciobanu (Dinamo), **suliță:** 69,52 m Jean Ungureanu (CSS 7 București).

Două recorduri ale juniorilor II au înregistrat **Ionel Tomescu** 1:51,77 la 800 m și **Costel Grasu** 15,90 m la greutate.

ECHIPAJUL DE 2+1 ÎN FINALĂ

După frumosul succes repurtat de canotoarele noastre în întrecerile eliminatorii — **cinci echipaje calificate în finale, iar Valeria Răcilă în semifinale, cu cel mai bun timp din cele trei serii ale probei de simplu** — iată că și reprezentanții schifului nostru masculin au evoluat la înălțime pe lacul Casitas. În proba de 2+1, echipajul **Vasile Tomoioagă, Dimitrie Popescu, Dumitru Răducanu** a cîștigat seria I, calificîndu-se în finală cu **7:12,18, cel mai bun timp din ambele serii** (în cursa a 2-a au ieșit învingători frații italieni **Carmino** și **Giuseppe Abbagnale + Giuseppe di Capua** — campioni mondiali — cu timpul de 7:13,83).

La 2 rame f.c., **Valer Toma — Petru Iosub** s-au clasat pe locul 2 în seria a II-a (6:56,60), calificîndu-se în semifinale, împreună cu echipajele Norvegiei și S.U.A., clasate pe locul I, respectiv, III în această cursă. În celelalte serii s-au calificat în semifinale canotorii din R.F.G., Spania și Olanda (seria I), Italia, Noua Zeelandă și Anglia (seria III-a).